

Виходить во Львовъ що Середы в суботы (коже рукахъ сплати) о 20 годинахъ по походу. Литер. доля - "Бібліотека Найзнат. поїздій" може по 2 кропоки кожного місяця. Іде в пошті для кожного місяця. Редакція, адміністрація і експедиція підл. Ч. 8 усади Академічна. Цікавоти, посыпки і реклами можуть передплатити підл. адресою: Редакція і адміністрація "Діло" 8 усади Академічна. Рукописи не повертаються тільки на зовнішнє застереження. Появлене число стоить 10 кр. а. в.

ОТЪ АДМИНИСТРАЦІИ.

Съ почавшимся последнимъ чвертьрокомъ просимъ И. Т. Предплатникъ о скорѣ надсыланіе предплаты, якъ такожи пірвонапише дотеперьніихъ заглостей.

Новоприступаючи Предплатникамъ "Бібліотеки" выслано початокъ поїздій "Степанъ Добротікъ".

Руска школа вправъ во Львовъ.

Всімъ намъ въ сіжній ще памати отять, якій давъ правит. комисаръ рускъ соймовимъ посланъ на інтернелюю о винішнихъ злоупотребленіяхъ п. Будзиновскаго, управителя рускої школы вправъ. Тамъ однакожъ дѣло ще не скончено. Въ наслѣдство жалобы внесено черезъ видѣль "Рускої Рады" до міністерства просвѣти, наказало міністерство кр. радѣ школи въточти п. Будзиновскому слѣдство, чи дѣланій ему засуди суть правдиві. Къ сожалѣнню, способъ перевожденія того слѣдства не може настъ ніякъ вдоволити. Делегованій радиош. комисаръ, якъ ходить вѣсти, переслухуючи на діяхъ свѣдківъ, не хотѣвъ пріймати до протоколу всіхъ ихъ відомань, а на тоністъ старався ихъ уговорювати въ користь обвиненого. Въ тонъ бачимо явну тенденцію, що п. Будзиновскаго конечно здѣлать чистымъ. — Ми Рускихъ не повинніи на таке поступанье мовчати. Сими днами міністерство наказало замкнути 2-ту и 3-ю класу дѣлчатъ а получить ихъ сть касами хлющими. Після установи одна каса має числити 40 дѣтей, а въ рускій школѣ черезъ таке полученіе буде надъ 60 дѣтей. Треба еще и на тос зернити увагу, що н. пр. въ третій класъ суть вже старшій дѣти, по 14 лѣтъ. Чи отже таке полученіе класть хлющими съ дѣлочими отповѣдає взглядамъ воральности и педагогії, — се легко рушити. Репутація рускої школы такъ подорвана, що многій рускій патріотъ боїтися записувати до неї своїхъ дѣтей; чи уваженій, що коли такъ дальше пойде, то незабавомъ упаде цѣла школа. Подносимо длятого ще разъ гадку, которая була въ последній числі "Діла" поручена, що якъ найскоріше скликати все львівськіхъ Русинівъ и вислати депутатію до самого Монарха съ прошеніемъ, що зблюано зъ Вѣднія безсторонніу комісію, котрабы перевезли строге слѣдство и здѣлала справедливості нашому оскорблениму праву.

Въ справѣ выпусканія въ посесію толокъ камеральнихъ.

Дописъ въ Підебрея коломийскаго.

На підставѣ закона о вправѣ худобы суть съ днемъ 1-го січня 1882 сочинено заміщеніе границы для внову худобы изъ Россії. Галичина буде мусъла конфігуративна сама не толькъ изъ потреби робу, але такожъ и въ худобу внову для гораленъ и на повседній потреби мѣстечки. Годъ запевта, що дотеперь мимо численныхъ фінансій, удѣльзованихъ въ фондъ дерманії на побесеніе худобы, для внову худобы межи менши ми підозрілими и вимісими дуже мало. Суть онолиць, котрій мимо испанки национальному худобы спроваджувавъ, була організація, пранав-

ДІЛО

шихъ на себе дешкість изъ тонъ напра- вленію дѣллати, не толькъ жадно подпо- могли не дѣланіи, але і підуть уваги тихихъ організаторівъ дотеперь на себе не звернули. Недавно читали мы изъ "Господаря и Промышленника", що галицько товари- ство агрономичне получило р. 1880 на закупин розподілникъ для більшихъ по- сідателей и на пасмъ бугайдъ для у- житку селянъ 3.000 кр. п. а., и що това- риство закупило Голендриць, Швандіць, Берненськіхъ и Сортгорніць и въ 61 ста- ціяхъ розмѣстило, але годъ було намъ того дочитатися, що відворено бодай хочь одну стацію на Підгіррю коломийському, або ізъ попілъ коєвінібъ, где находитися всі уловії до раціонального годівання худобы, виста: обширній пасоніска, сіно- жати, а въ тихъ обильній запасахъ сіна, численній потоки и свободній побіръ сир- ровицъ (ропи сольної). А однакъ госпо- дарѣ Підгірря хотій лишилі самі собі, приданий ліхвою жидовською мимо спо- губожестіа удеряють немалу скольз- костъ худобы, висилиютъ худобою робу- чою и виспасовою велику частку господарівъ товмакого и станиславівського по- ітвівъ.

Желаючи убытокъ ваграничної ху- добы країною худобою заступити повинно ц. к. правительство, починній пласти країнъ и повітовій на тій стороні, котрій поєднують всікі уловії до раціонального худобы, звернути більшу увагу и годівателіямъ худобы не толькъ помагати, але и всікі трудности, на той діорѣй имъ насуваючися, устороняти.

Громады Підгіррю коломийського иль: Півтичі, Микитинць, Уторони, Яблоніць, Люча, Березівъ, Слобода, Рунгури, Марківка, Молодитинъ, Печенижинъ, Ключівка, великий и малый, Мишингъ, Сточчатичъ належать до повітій камераль- нихъ. Крімъ доходівъ въ лісбі, малы- ній и пропінавцій побирає ц. к. скарбъ, такожи значну частку доходівъ въ чиншу посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва виснайм- ло мимо усильныхъ стараній громадъ, толоки камеральни знаходичихся въ посесійного була толокъ, знаходичихся въ новише наведеніхъ громадахъ. До року 1875 виснаймали громады була ц. к. скарбу за уlossenіемъ чиншомъ тій то- локи на власний ужитокъ, а въ році 1875 ц. к. міністерство роблінництва вис

переглядь політичний.

Австрійсько-Угорська Монархія

(Всевъльдъ Абс-
штейнъ.) Первое засѣданіе
внѣконтактной delegacii отбулоось 25ъ жовтня.
Передъ засѣданіемъ обѣ партіи порозумѣ-
лиъ, възащючи выбору бюра — и згодно-
жено было выбрать президентомъ Шмерлингомъ.
Послѣдній гр. Гогенварта въ стороныъ бо-
льшой не заступника для Смолину, але большо-
шою федоральностю була за гр. Гогенвар-
той, чому звонѣтъ вѣрноконституційній по-
дїжъ були рѣдкі). Якъ звесто, на засѣ-
данії вѣрноконституційна мають болѣ-
шою, бо члены delegacii выбираються по-
близи країнъ коронныхъ, отже положе и пр-
вилосты, то и выбираються до delegacii
змѣнъ самихъ своихъ. Ческій газеты подде-
лють отраженный еркти, що 3-міліо-
новий народъ ческій проокрибованы, пы-
котивъ отъ участіи въ delegacii. Правда,
що ос. наліки крипда, — але похай Чехи
то забувають того, що не лише они въ
тому виглядѣ проокрибовані, а проокрибо-
ваній такъ само и 3-міліоновий народъ
рускій; въ галичинѣ рускій народъ на 7 чле-
нівъ въ delegacii изъ Галичини не має ни
одного представителя! Руспна! Але вертимъ
вріси, що першого засѣданія австр. деле-
гация. Засѣданіе открыло минуетеръ війни
Балканъ, завблизиши набогаршого ві-
чнъ delegacii скопъ Антона Шмерлинга
въ тымчасоваго предсѣдателя. Онъ завблизи-
шага до выбору президента и засту-
па, Оглано 50 картокъ и на всѣхъ було
записано імя Шмерлинга яко предсѣдателя.
Шмерлингъ выголосивъ бессіду, которую по-
мѣрии содержанию.

На початку подіяковань Шмерлингъ
заперечивъ за довірѣ черезъ однодушній ви-
боръ его на предсѣдателя, а оттакъ сказавъ:
«Позвольте менѣ минуту окомъ на загра-
ничній дѣлъ, на заступництво Австрії на
їхъ. Мушу сконстатовати, що мы теже дові-
рій чеськимъ миромъ и віячий съмъ
війна, котрой старались о тое прецѣнне до
то. Мы зажемъ падло, що наше заграницнє
шкіногорство въ той періодъ мира и згоды
межи державами старалось межнародній бѣ-
зпеки справы доводити до доброго конца.
Всѣ мы жалуємъ, що нагла смерть порвала
Австрію министра Гаймерльє, котрый
черезъ два роки, вѣрный цѣсарю и своимъ
обязаннямъ, провадивъ дѣла заграницній.
Новий гвардіїціи мира подає намъ и ви
їхнія визита короля італійскаго
въ Відні; се есть порука, що збѣльшающіи
вокругъ монірхій, котрой признаютъ коне-
чностіи мира. Дальша справа, котрою мы будемъ
забматися, суть окупованій крайъ.
Не дається заперечити, що много еще въ
адміністрації тихъ країнъ не такъ іде,
какъ поширеніи, але въ другої сторони и

шідстяний суть жалобы, котрый въ той
країнѣ подносятся. Треба бо зважити, якій
о краї були передъ окупацією черезъ ав-
стрійську армію, якъ то тижко ввести пра-
вильну адміністрацію въ такомъ краю, где
"онимъсці" (Турки) ѿткі хітъ пановавають.—
найбóльше дѣла дають делегаціи буджетъ
въ сковы. Великі сумы того буджету
заключутъ безперечно побожій желанія, чи-
то долябъся злекшити тигары податковой.
Жажда на чолѣ министерства войни стоять
можеть, котрый знає, що войско тѣсно
зумкене съ народомъ и що такій желаній мус-
тати бути належно увагляднений". Дальше
Шмерлингъ перейшовъ до гдєянихъ апінцій
о юзѣдніхъ державахъ, котрій мають по
редній интересъ и для Австроїї. "Передо-
мъ, сказавъ Шмерлингъ, згадаю о дуже
уважнѣ явищахъ, котрій сповинились черезъ
заговоры особливо въ підрибничому
зварствѣ и спровадили трагичну смерть
цара. Всѣ люде, котрій мають почутые царя
злодійности, будуть испомагати правител-
ьства, коли тіи виберуть отповѣдній средство,
чтобъ злораднимъ заговорамъ запобѣгти. А
затѣмъ якъ нашомъ імператорѣ нема и слѣду-
того зважа, то предѣлъ можговы прийти до
тако, що правительство на дорозѣ межин-
шевого порозуміння подадовы свою помочину
її; на таїй случаѣ мы лиши бажанибы,

на таинъ случаѣ мы лишь бажалибы, при томъ правительство не переступило границы необходимости. Еще разъ явилось спомнило на нашихъ границахъ (изъ Нѣмечкіи и Россіи). Отъ пыдано тѣхъ вѣтру одному племеню (жидамъ), которому заликаютъ, что оно вѣсаетъ въ себѣ капиталы и спроваджує руку народа. И не перечу, что сея залика есть въ части правдивыѣ, але вѣтру увагу на тое, что мы въ Австро-Венгрии вѣбъзможнѣе средство противъ той вѣту въ видѣ законодательства, куро дадено лучше, иже плюндрованыи и изоганые родинъ (жидовскіи) въ краю. Вѣтру тѣль еще не залади и о томъ, чо во вѣсѣдныхъ державахъ протягасъ чисто противный тенерѣнціи иъ вѣжако-правильнѣй устроямъ. Вычумогъ противъ парламентаризма ка-

жечи, что был новыгодный (для монарха и правительства) и что его кругъ лѣстинъ мусульманъ бутъ обмеженый (со относительъ Шмерлингъ до Пѣтровича). И въ наѣдь тымъ мушу жалѣти; мы мусульманъ знать, что конституціе живо жить не есть пустое слово.

цное житье не есть ничтъ охуаийи, зашовшии изъ вѣкъ, — але ѿ оно вышло изъ почутія правдивой потребы. Розумній князь и розумній правительства обнаружили свое и для того спрацедливимъ быть бажанье, щобы конституціоне житье остало ненарушимъ, щобы никто не брався ставати до борбы съ новымъ часомъ и пахать назадъ колеса часу. Мы подъ тымъ изгли домъ съ скобами, мы пласно маємъ пересвѣченіе, що наши цѣсари, добровольно надаваю намъ ціну конгратуцію и въ торжественой хвали обѣцію еи отерегия и хорошишъ". Тутъ президентъ делегація виѣхъ „Lebенсъ" для цѣсаря и изъ тѣмъ скончишъ свою потупну промову, которая, якъ бачимъ, дотинула дуже важній пытлана часу и которая выкликала велике понадоволеніе изъ кругахъ самой вѣрноконституціонной партії.¹⁰ Но

Въ недѣлю королева посѣтила бельвадерску галерію образѣній, а втіасть звидѣла ателие саванозвѣстного маляра Ганса Марката и другого маляра Капона. Того же днѣ отбылось цѣсарсько полошанье подъ Гимбергомъ. Забыто 800 засѣянъ и множество куропатъ; король Гумбертъ самъ положилъ 178 засѣянъ. О годѣ 6 вечериомъ на галльбѣмъ обѣдѣ було 130 особѣ. Салю особынуло 26000 спичекъ изъ пакетахъ и канделябрахъ.

По окончании церемонии приступлено до выбора представителя председателя. Из 42 голосовавших 40 отдали голос на Гогенштауфена. Дня 29 июня царь принял объединение: угорску о 12 год. въ пол., а помѣрѣ австрійску о 2 год. въ троновой залѣ дворцового замка. Президентъ угорской делегации кардиналъ-архіепископъ Гайнальдъ проголосилъ за царя промову. Наступившее избрание монархии наложило нѣрѣость и рѣзкость, и выражено по имени делегации благожеланье монархии по случаю прихода императора Рудольфа. Но тѣмъ же церемониальному вступлению перешло въ залѣхъ и кандидатахъ. Всѣ скѣчи запалились на разъ за посредствомъ ниткиъ съ стѣльничной баловны. Кромѣ архіепископа были проуты изъ тѣхъ обѣдѣ мѣжъ иными гр. Андраши, Дунайскій и Земляковскій. Подѣль обѣду царь пѣтъ тоасть за здоровье короля и королевы. Король отвѣтилъ тоаству, въ которомъ сказали: "Высказано мое найгражданѣе бажанье, чтобы такъ сердечнѣе отношенія, какъ на щастіе пануютъ между нашими народами, стѣснились что разъ болѣе для добра нашихъ краѣвъ". Въ залѣ салѣ были справодателѣ газетъ вѣденскихъ и заграниценныхъ.

представитель угорской делегации до речи, что
они хотят сказать, делегация сказала: «Делега-
ция бачить съ радостию, что зъ интенции
шаго Величества и правительства сущес-
твуютъ приязній отношени монархіи
другихъ державъ; делегация бачить въ
этихъ сильну поруку удержаніи и на-
дежда. Делегация зъ одной стороны надѣєсь,
благодать мира привнесе добробыть, ро-
мий поступъ и удоокончаніе людскости,
а также думаетъ, что и зъ другого оторо-
миръ має визвать на задачу делегации,
она вѣритъ, что коли миръ забезпеченный,
то величезныя тягари, которы
дмѣро гнетутъ державы и на-
ды, будуть злегшены. Але хотятъ
делегация отонѣть за ющадностю, то одни-
аки не буде противна приведенію право-
во конечныхъ средоточій для обороны
переобѣть и силы монархіи.»

На тую промову цісаря подякувавши за розв'ївноти, преданості и благожелані, дальше сказав: «Оть часу послідноїї делегації зостали вже щасливо залишні перешкоды, котрі ставали въ дорожнєму гдезкихъ точокъ берлінсько-тракту, а тымъ чиномъ европейскъ миръ зновъ утверджився. Той щасливый результат надежить передовсімъ діячувати широму сповіданню европейскъ державъ, котрі отримали до консолідації бтношень на вході. Мое правительство уважало таке високоліве діяніе своєю головнішою задачею. А дуже усічено держували єго знаменито-добрий бтношенихъ монархіи до всіхъ державъ и загальнювана потреба мира. Предложенія, якії ставите бтъ моє правительство, отповідають тому потішуючому и засновлючому положеню. Міністерство війни удається до єї жертволовобивости лиши о толькі, о що потрбно для докладення розпочатыхъ бтъ (фортифікаційныхъ) або для постепеного придання армії потребъ необхідночихъ. Що до Боснії и Герцеговини, безуспішній усілії моє правительства спечати спокой и порядокъ и щодносити єї духовий и матеріальний въ тыхъ лахъ вже й до тепер принесли потішні результати.»

одержали декорации, велику ленту ордеру си. Стефана.

Середь галузевыхъ об'єктъ, величинахъ представлень и польовань, дипломаты не забували на политику, и можи миниграмми італійскими Депретисомъ и Манчинімъ а управителами міністерства дѣлъ заграницьми бтбувались часті и довгі нарады. Гр. Андради, хотай бтъ въ той хвили со всімъ приватна особа, гравъ важну ролю въ тыхъ нарадахъ; всюда бувъ присутній, — такъ що виглядало, мосьбы бтъ вже бути призначеними на будущого міністра дѣлъ заграницьми. Съ італійскимъ посломъ заграницьми дѣлъ, Манчинімъ, конферонцію бтвши якъ годину. — Зъ Італії доноситься телеграмми, що тамъ загальна опійня дуже рада подорожи короля до Відня и дуже утішена єї щирого приняття короля на дворѣ віденському. Буржуази мѣстъ Мюдлару и Генуи прислали телеграфично буржистрови віденському подяку за симпатичне принятие короля черезъ жителівъ Відна.

Передъ прїздомъ короля до Відня не було ще напевно звѣстно, чи єї Відна поїде король заразъ до Берліна, чи нѣ. Загадка розвязалась ажъ під часъ побуту короля въ столиці австрійської. Король пытавъ телеграфично цісара німецкого, чи має прїздити до Берліна. На таке запи-

результаты." Въ имені австрійской делегаціи пропало до цѣсаря Шмерлингъ. Онъ рѣволюцію показать на вступѣ чувство преданности тархова и зложинъ благожелали по слуху несъѣтца цѣсаревича Рудольфа, а дальше заявъ: "Походіи войны, котра донго го-
да, выгасла въ нації части света. Че-
ть тое маемъ чистъ до дѣланіи мирныхъ и
не промине, надѣмось, безъ знаменій
результатоѣь. И делегація приступаетъ
западожженіи важныхъ а также своихъ
дѣлъ. Мы перенятіи почувтвемъ конечносноти,
поясній буті праизводей средства, отъ
триихъ зависла цѣлостъ и сила монархіи,
имъ однажды старанино взята на у-
гу такожъ сихъ податковой кра-
..." Цѣсарь бгновѣть на промову Шмер-
линга такжъ самъ неѣ на промову Габсбурда.
даній отловѣди, цѣсарь размозглилъ съ

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Великій кн. Николай Константиновичъ, сынъ отрѣзанного теперъ царя, вел. князя Константина Николаевича, бувъ отъ початку сего року держаний въ арештѣ въ Палтовскомъ замку. Передъ колхомъ мѣсяцами, якъ теперъ ажъ долють газеты, зоботятъ выголаніемъ потаскимъ па выгнанье до Ташкенту (изъ восточнай Монголіи). Кара такожъ стрѣгли молодого вел. князя за его вольнодумство и набутъ за якось знаніе звѣздныхъ нигдѣпостоиъ офицеромъ Саблинскимъ.

Въ Могилевѣ ставало сими днамъ 61 мужикопъ передъ судомъ за опрѣвъ взяточни. Зъ помѣжъ нихъ засуждено 34 на двотыж-дневый арестъ, а прочихъ убѣльено.

Нѣмеччина. Выборы до нѣмецкого парламенту отбудутся, хоть и не скончаны; въ 89 округахъ выборчихъ мае еще прійти до тѣснѣшаго выбору (Stichwahl). Яко известно, канцлеръ нѣмецкій, кн. Бисмаркъ, умеръ 30-го марта.

Бисмаркъ, кланъ великии вагу на тѣ выборы и докладать великимъ старанъ, чтобы они вышли по его мысли. Божь бѣтъ новоизбраныи палаты бѣтъ надѣеся потврдженія своихъ самовладно-соціалистичныхъ внесеній (противъ которыхъ, замѣтимо, запретъ выступаютъ самыи избѣжціи соціаль-демократы!), откликненныхъ непереднюю палатою. Але помимо вскихъ, совсѣмъ неконсигнѣдѣбныхъ и незаконныхъ заходовъ правительства, выборы вышли далеко не такъ, якъ кн. Бисмаркъ этого бажавъ. Именно тое сторонництво (старо- и вѣлько-консервативное), на котрое кн. Бисмаркъ наиболѣшіе численнѣ и котрому бажанъ въ будучомъ парламентѣ наиболѣшаго скрѣщенія, при выборахъ наиболѣшь потерпѣло. За тое взмогло въ силу первично, але неприхильне Бисмаркови центрумъ, а такожь партія постушовцевъ (до котрой належать учени, якъ Вирховъ, Моменъ, Трейчко) и партія сеансіонистовъ. Центрумъ мал доин запечатнѣнныхъ 78, постушовцевъ 30, національ-либераловъ 26, сеансіонистовъ 28, протестантскъ и партіи християнъ (эль Ільзау, Шлезвикъ-Гольштайну и др. проиніції, прилученыхъ недавно до Нѣмецкіи бажающихъ чи то большои автономіи, чи цѣлковитого оторванія бѣтъ Нѣмецкіи) 17, вѣлько-консервативн 11, Поляки 11, стоянництво людове 6 голособъ. Въ будущихъ юнійскихъ выборахъ центрумъ надѣеся неше 8 голособъ. Здася, что тако same (8 до 10) число голособъ будуть мати и соціаль-демократы, которыхъ ани Бисмарковскій вынужковый законъ, ани стаць облоги въ основныхъ промышловыхъ и фабрічныхъ централахъ, ани великаи урадоваи та буржуазна веися при выборахъ не могли совсѣмъ залягти. Въ 30 округахъ соціаль-демократы будуть ставати до юнійского выбору су-бротивъ кандидатовъ другихъ сторонництвъ.

Франция. Нововыбранный парламентъ
по разочарованіи своимъ избраніемъ, заразъ на пар-
ламентѣ засѣданію палата послѣдовъ выбрали
Гамбету своимъ тымчасовымъ президентомъ,
како була изнанѣдь рѣшена рѣчь, що Гам-
бета сейчасъ по зборанію парламенту має
стать на чолѣ правительства яко президентъ
царства. Хоть изъ президента палаты
брали Гамбету значна большість послѣдня,
предѣтъ той першій вибіръ не обідашовся
зъ шуміньяхъ протестомъ зъ стороны ком-
пататистівъ та радикальївъ. Клемансо (рас-
паль) въ свой часописи назаває наїть
борь Гамбеты переворотомъ державного
(up d'état). Сейчасъ слѣдуючого дня пре-
зидентъ республіки, Гресь, запдававъ Гам-
бету до себе и предложивъ ему уточ-
неніе нового кабінету. Гамбета
знявъ предложеніе, застергайзочи
ї пратомъ, щоби су самому лишити до-
бре, чи має прійтити міністерство съ те-
мами безъ токи.

Войска французской армии изничкой битвой съ повстанцами передъ Керамономъ заняли оттакъ безъ спору тоа же мѣсто тунискаго Араббаха. Однакожъ отаць уѣхали дальше на полуостровъ, где готовляются до нового спора.

Сербія. Минувші суботи відбулася ова ревізія у білгородського митрополита ханіза. Найдено якісь компромітуючі паперів, які показували зневажливість митрополита агітаторами панслов'яністичними. Митрополита було відлучено від влади, а тимчасову інієкцію спарадхія поручкою епископові

НОВИНКИ.

— (Арбітні вѣсти.) Виресасъ жицюючыя
закончылъ дні 16 (28) с. х. кано-
чныи осмотръ монастыръ Ч. С. В. В.
домотромъ монастыря во Львовѣ. — Митрон-
дипарізъ удѣлилъ похвальній грамоты
разъ съ архиерейскимъ благословеніемъ
въ Суд. Ожаровской, патропії въ Ольша-
ници, и гамошной громадѣ за построение
новой церкви. — Въ „Русібмъ Каскії“ во
Львовѣ будуть отбуватися вечери съ тан-
цами, почавши отъ 5 л. падоласта с. р.—

